

**TREĆI OPŠTINSKI SUD
U BEOGRADU**

T U Ž I L A C: **Preduzeće „BEGA ING“ d.o.o.** iz Beograda, Savski trg br 7. čiji je punomoćnik Dušan Backović, advokat iz Beograda, Zmaj Jovina br. 9;

T U Ž E N I: **1.-8. Stambena zgrada u ul. Bulevar kralja Aleksandra br. 296** u Beogradu i ostali
9. Grad Beograd, koga zastupa Gradsko javno pravobranilaštvo, Beograd, Tiršova br. 3;

PODNEŠAK DEVETOTUŽENOG

Devetotučeni je primio tužbu u gore naznačenom predmetu dana 06.10.2008. godina, a dana 10.10.2008. godine i poziv za ročište u istom sporu, zakazano za prvi naredni radni dan po prijemu poziva, odnosno za 13.10.2008.

Kako Zakon o parničnom postupku tuženom daje rok od 30 dana za odgovor na tužbu, koji počinje da teče od dana prijema tužbe, te rok od 8 dana od dana prijema poziva, do dana zakazane rasprave, a za pripremu za ročište, devetotučeni ne vidi zakonski osnov za ovakvo ubrzanje i onemogućavanje tuženom da potpuno i adekvatno pripremi odgovor na tužbu. Ipak, opreza radi, devetotučeni ističe potpunu neosnovanost tužbenog zahteva, ali i prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani grada Beograda.

U slučaju da je sud ovako urgentno zakazao raspravu u ovoj pravnoj stvari na osnovu čl. 283. ZPPa, moguće zbog tužiočevog predloga za izdavanje privremene mere, devetotučeni ukazuje da **predložena privremena mera nije usmerena prema gradu Beogradu. Tužilac, dakle, ne traži da se gradu Beogradu „zabranjuje dalje onemogućavanje tužioca u izvođenju radova...“**, iz čega jasno proizilazi da **grad Beograd u postupku radi donošenja predložene privremene mere nije stranka**, pa nema ni zakonskog osnova da preuranjeno bude pozivan, odnosno da mu se opšti rok za odgovor na tužbu skraćuje.

Kako se, dakle, predložena privremena mera ne odnosi na devetotučenog, nema ni mesta njegovom izjašnjenju na privremenu meru.

Povodom samog tužbenog zahteva za naknadu štete, devetotučeni ističe da nema zakonskog osnova da tužilac od njega bilo šta potražuje. **Tužilac i devetotučeni nisu, naime, ni u kakvom materijalno pravnom odnosu, nisu zaključili ugovor, devetotučeni tužiocu nije izdao ni jedan pravni akt koji se odnosi na spornu lokaciju, a nema ni deliktne odgovornosti na strani devetotučenog za navodno pričinjenu štetu**, što, uostalom, priznaje i sam tužilac, ne tražeći

predloženom privremenom merom da i devetotučeni prestane sa radnjama koje navodi kao štetne događaje.

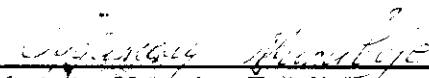
Devetotučeni je, dakle, odobrenje za izgradnju, kao i prijavu radova, izdao trećem licu, nikada tužiocu, nije se prema tužiocu ni na koji način obavezao da će mu omogućiti bilo šta, a nije ni organizator, ili neposredni učesnik događaja koje tužilac navodi kao štetne, odnosno kao ometanje u izvodenju radova. Stoga je jasno da bi tužilac svoje potraživanje za naknadu štete mogao usmeriti isključivo prema onima koji su mu, deliktnim ponašanjem, štetu i prouzrokovali, odnosno prema onome ko nije ispunio svoju ugovornu obavezu, ako je sa bilo koji trećim licem ustanovio ugovorom svoje pravo da nesmetano izvodi građevinske radove.

Nezavisno od istaknutog prigovora, devetotučeni ukazuje da nema zakonskog osnova da se organ, nadležan za izdavanje odobrenja za izgradnju, tereti u slučaju da bilo koje treće lice, ili više lica, faktički sprečavaju investitora da nesmetano gradi. Odobrenje za izgradnju nije upravni akt pogodan za prinudno izvršenje.

Konačno, iz dokaza koje sam tužilac dostavlja, proizilazi da je investitor, jer samo investitor i može, uveden u posed na predmetnoj parceli, gde je i otpočeo sa radovima. Ukoliko tužilac, koji nije investitor, već saugovarač investitora, bez formalno pravne veze sa gradom Beogradom, iz bilo kog razloga nije mogao da vrši radove, odgovornost ne može biti na strani organa koji je odobrenje, u svemu u skladu sa zakonom izdao, i uveo u posed investitora. Svakako ne može biti reči o pravu trećeg lica, u ovom slučaju tužioca, da svoje, moguće ljudski opravdano i razumljivo nezadovoljstvo zbog opstrukcija u poslu, usmerava prema državnom organu sa kojim nije u vezi, koji nije prouzrokovao opstrukcije, koji je postupao u svemu u okviru svojih nadležnosti, u skladu sa Zakonom o planiranju i izgradnji objekata i Zakonu o opštem upravom postupku.

Svi dokazi koje upravo tužilac dostavlja uz tužbu potvrđuju nedostatak pasivne legitimacije na strani grada Beograda, te devetotučeni predlaže da sud tužbeni zahtev u odnosu na grad Beograd odbije u potpunosti, te da tužioca obaveže da devetotučenom naknadi sve troškove ovog spora, koliko budu izneli, a po A/T.

**Zamenik
Gradskog javnog pravobranioca**

Katarina Zezelj